

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

(א) [לעיל ט:ז] (ב) [לעיל ט:ז] (ג) [לעיל ט:ז]
 (ד) [לעיל ט:ז] (ה) [לעיל ט:ז] (ו) [לעיל ט:ז]
 (ז) [לעיל ט:ז] (ח) [לעיל ט:ז] (ט) [לעיל ט:ז]
 (י) [לעיל ט:ז] (יא) [לעיל ט:ז] (יב) [לעיל ט:ז]
 (יג) [לעיל ט:ז] (יד) [לעיל ט:ז] (טו) [לעיל ט:ז]
 (טז) [לעיל ט:ז] (יז) [לעיל ט:ז] (יח) [לעיל ט:ז]
 (יט) [לעיל ט:ז] (כ) [לעיל ט:ז] (כא) [לעיל ט:ז]
 (כב) [לעיל ט:ז] (כג) [לעיל ט:ז] (כד) [לעיל ט:ז]
 (כה) [לעיל ט:ז] (כו) [לעיל ט:ז] (כז) [לעיל ט:ז]
 (כח) [לעיל ט:ז] (כט) [לעיל ט:ז] (ל) [לעיל ט:ז]

ניכפרו אדיוס הכפורים. על כפרת שער הנעשה בחוץ שאין זה ידועה בתחלה ויש זה ידועה בסוף: **הא אמרינן.** לקמן אחת בשנה כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה ושל"ג דהאי בשעיר הפנימי כתיב **הא איתקוש להדדי כדאמר במתני' [ב:] קס"ד כל חד וחד מחזריה גמר.**

ואיתקוש שעירי הרגלים לשעירי ראשי חדשים מה שעיר דראש חודש במילתא דקודש מכפרי אף שעירי רגלים במילתא דקודש מכפרי וכי תימא ניכפרו אדראש חדש הא אמרינן: אותה אותה נושא עון ואין אחר נושא עון וכי תימא ניכפרו אדיוס הכפורים הא אמרינן: ² אחת בשנה ⁶ כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה אמאי מכפרי אי על שיש בה ידועה בתחלה ויש בה ידועה בסוף האי בר קרבן הוא אי על שיש בה ידועה בתחלה ואין בה ידועה בסוף האי שעיר הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה אי על שאין בה ידועה בתחלה אבל יש בה ידועה בסוף האי שעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר על כרחך אינו מכפר אלא על שאין בה ידועה לא בתחלה ולא בסוף: ר' מאיר אומר כל השעירים כפרתן שוה כו':
^א אמר ר' חמא בר ר' חנינא מאי טעמא דר' מאיר אמר קרא שעיר ושעיר הוקשו כל השעירים זה לזה ^ו וי"ו מוסף על ענין ראשון קסלקא דעתך כל חד וחד מחבריה גמר ^ז והאמר ר' יוחנן כל התורה כולה למידין למד מלמד חוץ מקדשים שאין למידין למד מלמד הא לא קשיא כולה גמרי תינה כל דכתב ביה ושעיר עצרת ויהו"כ דלא כתב ביה ושעיר מגן אלא ^ח אמר ר' יונה אמר קרא אלה תעשו לה' במועדיה' ^ט הוקשו כל המועדי' כולן זה לזה: והא ר"ח לאו מועד הוא איברא ר"ח נמי איקרי מועד כדאמר אביי ^י דאמר אביי תמוז דההיא שתא מלויי מלוייה דכתיב ^{יא} קרא עלי מועד לשבור בחורי אמר רבי יוחנן ומודה ר"מ בשעיר הנעשה בפנים שהוא אינו מכפר כפרתן והן אינן מכפרין כפרתו הוא אינו מכפר כפרתן הן אינן מכפרין כפרתו אמר קרא אחת בשנה כפרה זו לא תהא

של פסח הסמוך לר"ח גמר מר"ח לכפר על הטמא שאכל את הטמא ובר"ח ס"ל לר"מ כר"ש ושל סוכות הסמוך לשל יום הכפורים גמר מדיוס הכפורים לשאין זה ידועה בתחלה אצל יש זה ידועה בסוף ושל יום הכפורים משל סוכות לאין זה ידועה לא בתחלה ולא בסוף והדר גמרי כולה כל חד וחד מדסמין ליה עליונים ומתמונים ומהתונים מועליונים: **למד מן הלמד.** דהיקש קאמר והני כולהו היקשא נינהו: כולהו מר"ח גמר לטמא שאכל את הטמא ור"ש חדש מנייהו לשאין זה ידועה כלל וכולו מדיוס הכפורים לאין זה ידועה בתחלה ויש זה ידועה בסוף וכן הוא מהן לשאין זה ידועה לא בתחלה ולא בסוף: **איברא.** קרא **למד עליו מועד.** במסכת תענית (דף כט.) תמוז דהיה שתא של שנה השניה לציאת מצרים שנתלחו זה מרגלים צעירים ומשעה בסיון מלויי מלוייהו לתמוז לפיכך אירע צו יום חזרת מרגלים צעמונה אצל ויבכו העם צלילה (הוא) ^ט צתשעה אצל צבו צבו של מנס והוקצעה להם כזיה לדורות: **לשבור בחורי.** שחורבן הצית: **וכפרו שיערה.** שלל הזכיר כאן יש זה ידועה בתחלה ואין זה ידועה בסוף ככפרה של אלו: ^י ה"ג אחת לא משמע ליה. דכי כתיב אחת בשעיר הנעשה בפנים כתיב: **אלא לעולם אחת משמע ליה נמי אחיון דהא איתקוש ושאני הכא דאמר קרא כו'. הכי פירושא אחת דכפיה דקרא דממעטין מינה שאין אחר מכפר כפרתו דסמין יכפר לזשנה משמע ליה נמי אחיון דהא בשעיר פנימי כתיב ציה כדכתיב [שמות לז] מנס חטאת הכפורים אחת בשנה יכפר וטמאת**

1. מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדוש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני? ויקרא יז

2. והיתה זאת לכם לקחת עולם לכפר על בני ישראל מקל חטאתם אחת בשנה וישע באשר צוה את משה: ויקרא יז

3. אלה תעשו לפני במועדיכם ונדבותיכם ללילתיכם ולמנחותיכם ולקשיביכם ולשליחתיכם: במדבר כט ט

4. סלה כל אצורי ארצי בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך ארצי לבתולת בת יהודה: איכה א טו

5. שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ותנחמה ונסבחתם: במדבר כט יא

רבינו חננאל

ובצין כתיב עון הקדשים ולא עון העדה. ר' מאיר אומר כל השעירים כפרתן שוה על טומאת מקדש וקדשיו מאי טעמא ושעיר י"ו מוסף וקדש זה לזה. ואקשינן השלישי אינו למד מן השני דהנה השני תלמוד הוא. וא"י יוחנן דאין למדוק למד מלמד בקדשים. ופרקינן כולהו משעיר קמא לפי. ואקשינן והא שעיר יהו"כ ושעיר עצרת דלא כתיב בהן ושעיר. ופריך ר' יונה אלה תעשו לה' במועדיכם הוקשו כל המועדים כולם זה לזה. ור"ח נמי אקרי מועד כדאביי אומר (אמר) [כו] קרא עלי מועד לשבור בחורי. וא"י יוחנן מודה היה ר' מאיר בשעיר של יהו"כ הנעשה בפנים שאינו מכפר כפרתן. מאי טעמא אחת כתיב כפרה אחת הוא מכפר ואינו מכפר שתי כפרות. והן נמי אינן מכפרין כפרתו. מאי טעמא אחת בשנה. כפרה שאין מתכפרת אלא פעם אחת בשנה יהו"כ מכפר. תניא נמי הכי דשעיר הנעשה בפנים אין אחר מכפר כפרתו ולא הוא מכפר כפרת אחרים: ומתני' היה ר' שמעון אומר שעירי ר"ח מכפרין על טהור שאכל טמא ושל רגלים מכפרין כו'. אמרו לו מהו שיקרבו זה בזה. פי' אם לא נקרבו שעירי הרגלים מהו שיקרבו שעירי הרגלים ברי"ח. וכן שעיר ר"ח ברגלים. אמר להם יקרבו. והואיל וכולם באין לכפר על טומאת מקדש וקדשיו: גמ' בשלמא דר"ח לא מכפר אדרגלים. עון כתיב בה. עון אחד הוא נושא ואינו נושא שתי עונות. אלא אדרגלים אמאי לא מכפר אדר"ח כו'. ופשוטה היא ואסיקנא אמר קרא

ואיתקוש שעירי רגלים לשעירי ראשי הלמד צ"ש דר"ח מניין וחזרו ומלמד אדרגלים דהיקש ופולגתא היא דר"ח פפא ומר וזוטרא בזיחורו מוקמון (נחמס דף ג.) וא"י הוה אמר דפנימי נמי איתקוש בהאי היקשא דמועדו שהוזכר בסדר קרבן מוספין דכתיב מלבד חטאת הכפורים הוה אחי שפיר דהשתא איתקוש רגלים לפנימי דמכפר לטוומתא מקדש וקדשיו אצל קשה לר"ש צן יהודה ולר"מ דאית להו דרגלים מכפרים אטמא שאכל הטמא היכי ילפינן הא דהיקש מר"ח ר"ח גופיה לא ילפינן ציה הך כפרה אלא מג"ש מניין וע"ק אי פנימי נמי איתקוש בהאי היקשא אמאי איתקוש לרבי יהודה טמאת לה' חטא שאין מכיר צו אלא ה' הא איתקש ר"ח ורגלים לפנימי דמכפר לטוומתא מקדש וקדשיו וליכא לראומה צהו אלא צאין צה ואין צה וי"ל כיון דצין לאו עבודה היא אלא מכשית חוזר ומלמד דהא דלמד צאין חוזר ומלמד היינו עבודה ענינה אצל קשיא לר"מ היכי יליף צ"ח ורגלים אין צה ויש צה מסיון הא חיון גופיה לא גמרינן אלא משעיר הפנימי שמכפר על דבר שיש צה ידועה ומיין ר"ח צקפר הישר דכיון דהך היקשא דמועד הוה היקשא גמור לחיון ורגלים מר"ח לענין חטא שאין מכיר צו אלא ה' דכתיב ציה צהדיא עבדינן היקשא כלולה מילתא אפילו לדברים דלא גמר אלא דהיקש ממקום אחר וכן מוכח בסוף פרק אצורו מקומן (ספ דף טז.)

קס"ד רבא חד וחד מחבריה גמר אינו והאמר רבי יוחנן וכו'. השתא לא קשיא עזרת ויום הכפורים מאל"ל כדפריך בסמוך משום דכיון דכל חד וחד מתכריה גמר אפילו להך דלא כתב ציה נמי שער ושעיר יליף מהך דלעיל הואיל והך דלקמיה כתב ושעיר אצל לקמן פריך שפיר דכיון דכולהו מר"ח גמרי לא מני למילף עזרת ויום הכפורים ללא מנין ושעיר הואיל ויש הפסק צינס וצין ר"ח:

אלא דרגלים ניכפרו אדר"ח.

הא דלא פשיטא ליה דרשה דאומה כמו דרשה דעון משום דר"ש צן יהודה דריש עון ולא דריש אומה וכן לריך לפרש בסמוך גבי דרשה דאחת דפשיטא ליה טפי דרשה דאחת צשנה מדרשה דאחת יכפר: ^א מהן שיקרבו זה בזה. של ר"ח זה צ"ח אחר או של רגל זה צ"ח אחר ניחא לכולהו שיקרבו ותימה דציעא היא צ"ח דחזמים (דף ג.) אי מכפר עולה אעשה ללאחר הפרשה והשתא אי לא מכפר היאך יקרצ הא לא הופרש על טומאת שארעה צין זה לזה וי"ל

הכא כיון דנאצד נפקר הפרשתו ואחר שהופרש במקומו כיפר על עזירות שהיה לו לזה לכפר וכשיצא ר"ח תחול עליו הפרשה לעזירות שעברו קודם לכן והא דמיימי התם מכבשי עזרת ולא אמרי' כשמשחט הראשון איגלאי מילתא שלל תחול על השני הפרשה עד שעת שחיטה לא דמי כלל לשעיר שאצד דכבשי עזרת על דעת כן הופרשו שיחטמו זה אחר זה:

הא אלא אחת בשנה בניא נמו הכי על שעירי רגלים אבל יש בה ידועה בסוף ועל טהור שאכל את הטמא ושעירי ראשי חדשים ושעיר הנעשה בחוץ מכפרין דברי ר' מאיר ואילו שעיר הנעשה בפנים ^א שיעירה וכפרתן נמי שיעירה: היה ר' שמעון אומר שעירי ראשי חדשים מכפרין על טהור שאכל את הטמא כו': בשלמא דראשי חדשים לא מכפרי אדרגלים דאמר קרא עון עונות וישא שני עונות אלא דרגלים ניכפרו אדראשי חדשים אמר קרא אותה אותה נושא עון ואין אחר נושא עון בשלמא דרגלים לא מכפרין אדיוס הכפורים דאמר קרא אחת בשנה ^ב כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה אלא דיוס הכפורים ניכפרו אדרגלים אמר קרא אחת ^ג כפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות והא כי כתיב אחת בשעיר הנעשה בפנים הוא דכתיב אמר קרא ^ד מלבד חטאת

הכא כיון דנאצד נפקר הפרשתו ואחר שהופרש במקומו כיפר על עזירות שהיה לו לזה לכפר וכשיצא ר"ח תחול עליו הפרשה לעזירות שעברו קודם לכן והא דמיימי התם מכבשי עזרת ולא אמרי' כשמשחט הראשון איגלאי מילתא שלל תחול על השני הפרשה עד שעת שחיטה לא דמי כלל לשעיר שאצד דכבשי עזרת על דעת כן הופרשו שיחטמו זה אחר זה:

הא אלא אחת בשנה בניא נמו הכי על שעירי רגלים אבל יש בה ידועה בסוף ועל טהור שאכל את הטמא ושעירי ראשי חדשים ושעיר הנעשה בחוץ מכפרין דברי ר' מאיר ואילו שעיר הנעשה בפנים ^א שיעירה וכפרתן נמי שיעירה: היה ר' שמעון אומר שעירי ראשי חדשים מכפרין על טהור שאכל את הטמא כו': בשלמא דראשי חדשים לא מכפרי אדרגלים דאמר קרא עון עונות וישא שני עונות אלא דרגלים ניכפרו אדראשי חדשים אמר קרא אותה אותה נושא עון ואין אחר נושא עון בשלמא דרגלים לא מכפרין אדיוס הכפורים דאמר קרא אחת בשנה ^ב כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה אלא דיוס הכפורים ניכפרו אדרגלים אמר קרא אחת ^ג כפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות והא כי כתיב אחת בשעיר הנעשה בפנים הוא דכתיב אמר קרא ^ד מלבד חטאת

הכא כיון דנאצד נפקר הפרשתו ואחר שהופרש במקומו כיפר על עזירות שהיה לו לזה לכפר וכשיצא ר"ח תחול עליו הפרשה לעזירות שעברו קודם לכן והא דמיימי התם מכבשי עזרת ולא אמרי' כשמשחט הראשון איגלאי מילתא שלל תחול על השני הפרשה עד שעת שחיטה לא דמי כלל לשעיר שאצד דכבשי עזרת על דעת כן הופרשו שיחטמו זה אחר זה:

הא אלא אחת בשנה בניא נמו הכי על שעירי רגלים אבל יש בה ידועה בסוף ועל טהור שאכל את הטמא ושעירי ראשי חדשים ושעיר הנעשה בחוץ מכפרין דברי ר' מאיר ואילו שעיר הנעשה בפנים ^א שיעירה וכפרתן נמי שיעירה: היה ר' שמעון אומר שעירי ראשי חדשים מכפרין על טהור שאכל את הטמא כו': בשלמא דראשי חדשים לא מכפרי אדרגלים דאמר קרא עון עונות וישא שני עונות אלא דרגלים ניכפרו אדראשי חדשים אמר קרא אותה אותה נושא עון ואין אחר נושא עון בשלמא דרגלים לא מכפרין אדיוס הכפורים דאמר קרא אחת בשנה ^ב כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה אלא דיוס הכפורים ניכפרו אדרגלים אמר קרא אחת ^ג כפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות והא כי כתיב אחת בשעיר הנעשה בפנים הוא דכתיב אמר קרא ^ד מלבד חטאת

הכא כיון דנאצד נפקר הפרשתו ואחר שהופרש במקומו כיפר על עזירות שהיה לו לזה לכפר וכשיצא ר"ח תחול עליו הפרשה לעזירות שעברו קודם לכן והא דמיימי התם מכבשי עזרת ולא אמרי' כשמשחט הראשון איגלאי מילתא שלל תחול על השני הפרשה עד שעת שחיטה לא דמי כלל לשעיר שאצד דכבשי עזרת על דעת כן הופרשו שיחטמו זה אחר זה: